ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (esimene koda)

17. september 2008 *

Kohtuasjas T-218/06,

Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, asukoht Tel-Aviv (Iisrael), esindaja: advokaat M. Kinkeldey,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: G. Schneider,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus

Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, asukoht Piding (Saksamaa), esindaja: advokaat T. Raab,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

mille ese on Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 2. juuni 2006. aasta otsuse (asi R 74/2006-1) peale esitatud hagi, mis käsitleb Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH ja Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd vahelist vastulausemenetlust,

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees V. Tiili, kohtunikud F. Dehousse ja I. Wiszniewska-Białecka (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik K. Andová,

arvestades 16. augustil 2006 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 20. detsembril 2006 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 18. detsembril 2006 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades 12. veebruaril 2008 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146; muudetud kujul) artikkel 59 sätestab:

„Teade kaebuse esitamise kohta tuleb ametile esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest, mille peale kaevatakse. Teadet ei loeta esitatuks enne, kui on tasutud lõiv kaebuse esitamise eest. Nelja kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest tuleb esitada kirjalik selgitus edasikaebuse aluste kohta."

2 Määruse nr 40/94 artikkel 78 sätestab:

„Tähtaja ennistamine

1. Ühenduse kaubamärgi taotleja või omaniku või muu ametis menetletava asja osalise puhul, kellel kõikidest asjaolude kohaselt võetud meetmetest hoolimata ei ole olnud

võimalik ameti määratud tähtajast kinni pidada, võib tema taotluse korral tähtaja ennistada, kui tähtaja möödalaskmine toob käesoleva määruse sätetest tulenevalt vahetult kaasa õiguste või õiguskaitsevahendite kaotamise.

2. Taotlus tuleb esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest. Tegemata jäetud toiming tuleb sooritada selle aja jooksul. […]

3. Taotluses tuleb näidata alused ning faktid, millel see põhineb. Taotlust ei loeta esitatuks enne, kui õiguste taastamise lõiv on tasutud.

[…]"

3 Määruse nr 40/94 artikkel 78a sätestab:

„Menetluse jätkamine

1. Ühenduse kaubamärgi taotleja või omanik või muu menetlusosaline, kes ei ole ameti ees pidanud kinni tähtajast, võib taotleda menetluse jätkamist, tingimusel et tegemata jäetud tegu on sooritatud taotluse esitamise ajaks. Menetluse jätkamist käsitlev taotlus võetakse vastu üksnes siis, kui see esitatakse kahe kuu jooksul alates selle tähtaja lõpust, millest kinni ei peetud. Avaldust ei loeta esitatuks enne, kui lõiv menetluse jätkamise eest on tasutud.

[…]"

4 Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189; muudetud kujul), näeb eeskirjaga 48 ette:

„1. Kaebus sisaldab järgmist:

[…]

c) märge vaidlustatava otsuse kohta ja selle kohta, millises ulatuses otsuse muutmist või tühistamist nõutakse.

2. Kaebus esitatakse selles keeles, milles toimus menetlus, kus tehti vaidlustatud otsus.”

5 Määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõige 1 sätestab:

„Kui kaebus ei vasta määruse [nr 40/94] artiklite 57, 58 ja 59 ja eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 nõuetele, lükkab apellatsioonikoda selle tagasi kui vastuvõetamatu, kui kõiki puudusi ei kõrvaldata enne määruse [nr 40/94] artiklis 59 määratud tähtaja möödumist.”

6 Määruse nr 2868/95 eeskiri 70, mis käsitleb tähtaegade arvestamist, sätestab:

„[…]

2. Tähtaja arvestus algab asjakohasele sündmusele järgnevast päevast, kusjuures sündmuseks on menetlustoiming või teise tähtaja lõppemine. Kui toiming on teate edastamine, siis on sündmuseks dokumendi saabumine, kui ei ole sätestatud teisiti.

[…]

4. Kui tähtajaks on määratud üks kuu või teatav arv kuid, lõpeb tähtaeg vastava kuu kuupäeval, mis kannab sama kuupäevanumbrit kui kuupäev, mil sündmus toimus. […]"

7 Määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõige 1, mis kuulub keeli käsitlevate üldsätete osasse, sätestab:

„Ilma et see piiraks määruse [nr 40/94] artikli 115 lõigete 4 ja 7 kohaldamist ja kui käesolevates eeskirjades ei ole sätestatud teisiti, võib iga pool kasutada ametis toimuvates kirjalikes menetlustes ükskõik missugust ametiametlikku keelt. Kui valitud keel ei ole menetluskeel, esitab pool tõlke sellesse keelde ühe kuu jooksul pärast originaaldokumendi esitamise kuupäeva. […]"

Vaidluse taust

8 Hageja Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd esitas 1. augustil 2002 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") määruse nr 40/94 alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

9 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on järgmine kujutismärk:

10 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 5 ja 10 ning vastavad neis klassides alljärgnevale kirjeldusele:

– klass 5: „farmaatsiatooted, farmatseutilised preparaadid, farmatseutilised tabletid, farmatseutilised keemiapreparaadid, meditsiinilised keemiapreparaadid, droogid";

– klass 10: „meditsiinilised vahendid".

11 Hageja esitas ühenduse kaubamärgi taotluse inglise keeles ning märkis teiseks keeleks saksa keele.

12 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 31. märtsi 2003. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 28/03.

13 Menetlusse astuja Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH esitas taotletud kaubamärgi registreerimisele 27. juunil 2003 vastulause, toetudes määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktile b.

14 Vastulause põhines sõnamärgil EURIM-PHARM – mille kohta on olemas klassi 5 kuuluvate kaupade „ravimid" osas tehtud ühenduse registreering nr 667 899 ning klassi 5 kuuluvate kaupade „ravimid ja loomaravimid" osas tehtud Saksa registreering nr 1 068 926 –, samuti Saksamaal kasutataval Saksa ärinimel Eurim-Pharm, mis tähistab ravimite tootmist ja turustamist, eelkõige hulgiturustamist.

15 Vastulause esitati saksa keeles. Määruse nr 40/94 artikli 115 lõike 6 alusel on see menetluskeeleks.

16 Vastulausete osakonna 14. novembri 2005. aasta otsusega, millest teavitati pooli samal päeval saadetud faksiga, rahuldati vastulause ning jäeti rahuldamata registreerimistaotlus.

17 Hageja esitas 6. jaanuaril 2006 nimetatud otsuse peale kaebuse. Seejuures kasutas ta kaebuse koostamisel ühtlustamisameti ingliskeelset planki, mille lahtrisse 31 „kaebuse ulatus" kirjutas ta inglise keeles järgmise lause:

„Otsus tuleb tühistada tervikuna ning registreerimistaotlus rahuldada."

18 Ühtlustamisamet saatis 18. jaanuari 2006. aasta faksiga hageja esindajatele kaks dokumenti: kahelehekülgelise kirja kaebuse kättesaamise kinnituseks ning ühelehekülgelise teatise, milles teavitati kaebuse keelelistest puudustest seoses määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõikega 2. Viimatinimetatud teatises kutsuti hagejat üles esitama kooskõlas määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõikega 1 kaebuse tõlge menetluskeelde ühe kuu jooksul pärast originaaldokumendi esitamise kuupäeva, st hiljemalt 6. veebruaril 2006.

19 Ühtlustamisamet on esitanud faksi saatmise kinnituse, millel on märge „OK" selle kohta, et kõnealusel kuupäeval saadeti hageja esindajatele kaks dokumenti.

20 Hageja esitas 14. märtsil 2006 kaebuse põhjendused saksa keeles.

21 Ühtlustamisameti esindaja võttis hageja esindajatega 22. märtsil 2006 telefoni teel ühendust ning teavitas kaebuse keelelistest puudustest ning teatisest, mille ühtlustamisamet oli 18. jaanuaril 2006 selle kohta saatnud. Hageja esindaja andis teada, et ta ei olnud seda teatist saanud.

22 Ühtlustamisametile 7. aprillil 2006 faksiga saadetud kirjas kinnitas hageja esindaja ühtlustamisameti esindajaga eelnevalt peetud telefonivestlusele viidates, et ta sai 18. jaanuaril 2006. aastal ühtlustamisametilt ainult ühe kirja, milles kinnitati kaebuse kättesaamist. Ta esitas selle väite toetuseks 18. jaanuaril 2006 sissetulnud fakside elektroonilise nimekirja väljavõtte. Samuti palus hageja esindaja, et talle saadetaks uuesti ärakiri 18. jaanuaril 2006. aasta kirjast, mis käsitles kaebuse keelelisi puudusi.

23 Hageja esindaja saatis 7. aprilli 2006. aasta kirjaga ühtlustamisametile seekord tervenisti saksa keeles koostatud uue kaebuse, milles ta taotles määruse nr 40/94 artikli 78a alusel menetluse jätkamist ning andis loa debiteerida talle kuuluvat ühtlustamisametis avatud jooksevkontot tasumisele kuuluva lõivu võrra.

24 Hageja esindaja esitas 23. mail 2006 määruse nr 40/94 artikli 78 alusel tähtaja ennistamise taotluse ning andis loa debiteerida talle kuuluvat ühtlustamisametis avatud jooksevkontot tasumisele kuuluva lõivu võrra. Ta väitis, et ta oli andnud sekretärile juhised saata kaebuse saksakeelne versioon ühtlustamisametile 6. jaanuaril 2006, kuid seletamatutel asjaoludel ning ilma, et ta oleks rikkunud järelevalvekohustust, saadeti kaebuse plangi teine lehekülg inglise keeles. Hageja esindaja märkis samuti, et nimetatud sekretär, kes on kogenud ning kelle töötulemustes ei olnud kunagi varem põhjust kahelda, oli sel ajal suurtes perekondlikes raskustes, kuid tööandja ei teadnud seda.

25 Ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 2. juuni 2006. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") lükati kaebus määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõike 1 alusel koostoimes sama määruse eeskirja 48 lõike 1 punktiga c ja lõikega 2 vastuvõetamatuse tõttu tagasi. Apellatsioonikoda märkis ka, et kuna määruse nr 40/94 artikli 78a alusel esitatud menetluse jätkamise taotlust ja sama määruse artikli 78 alusel esitatud tähtaja ennistamise taotlust „ei käsitata esitatuna", ei antud lõivude maksmiseks luba õigeaegselt.

Poolte nõuded

26 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

27 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

28 Menetlusse astuja palub Esimese Astme Kohtul:

– jätta vaidlustatud otsus jõusse;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

29 Hageja tugineb oma hagis neljale väitele, millest esimene põhineb määruse nr 40/94 artikli 59 ning määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 ning eeskirja 49 lõike 1 ja eeskirja 96 lõike 1 rikkumisel, teine määruse nr 40/94 artikli 78a rikkumisel, kolmas sama määruse artikli 78 rikkumisel ning neljas proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisel.

30 Kuna apellatsioonikojale esitatud kaebuse vastuvõetavust käsitletakse sarnaselt esimese väitega ka neljandas väites, tuleb neljandat väidet kontrollida esimese väite järel teisena. Teist ja kolmandat väidet, mis on seotud vastavalt menetluse jätkamise taotluse vastuvõetavusega ja tähtaja ennistamise taotluse esitamisega ettenähtud tähtaja jooksul, kontrollitakse kolmanda ja neljandana.

Väide, mis põhineb määruse nr 40/94 artikli 59 ning määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 ning eeskirja 49 lõike 1 ja eeskirja 96 lõike 1 rikkumisel

Poolte argumendid

31 Hageja väidab, et ta esitas vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse määruse nr 40/94 artiklis 59 ettenähtud tähtaja jooksul ja nõuetekohases vormis ning et ainult

märkus kaebuse ulatuse kohta oli menetluskeele asemel registreerimistaotluse keeles. Hageja ei ole ühtlustamisametilt saanud kirjalikku teadet kaebuse keeleliste puuduste kohta.

32 Hageja väidab esiteks, et ühtlustamisameti esitatud 18. jaanuari 2006. aasta faksi saatmise kinnitus, millel on märge „OK" selle kohta, et hagejale on saadetud teade kaebuse keeleliste puuduste kohta, annab alust selle teate saamist üksnes eeldada. Vastavalt kohtupraktikale ja ühtlustamisameti menetlusi käsitlevatele juhistele saab selle eelduse ümber lükata juhul, kui ühtlustamisameti teatise adressaat tõendab, et ta ei ole sellist teadet saanud. Käesoleval juhul on hageja selle eelduse ümber lükanud, esitades nimekirja 18. jaanuaril 2006. aastal saadud faksidest, millest selgub, et ta sai ühtlustamisametilt kõigest ühe kaheleheküljelise teatise, milleks on kaebuse kättesaamise kinnitus. Seetõttu tuleb leida, et teadet kaebuse keeleliste puuduste kohta ei ole edastatud.

33 Hageja väidab teiseks, et ühtlustamisameti väljakujunenud praktika kohaselt kohaldatakse kaebuse keelelise küljega seotud vigade suhtes määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõiget 1, mis viitab võimalusele esitada originaaldokumendi tõlge menetluskeelde ühe kuu jooksul pärast originaaldokumendi esitamise kuupäeva. Ühtlustamisameti väljakujunenud praktika põhjal teavitatakse hagejat teatise vahendusel sõnaselgelt vigadest, mis ta on menetluskeele osas teinud, ning tähtajast, mis on määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõikes 1 ette nähtud nende vigade parandamiseks.

34 Võrdse kohtlemise põhimõtte kohaselt peab hagejal olema võimalik arvestada sellega, et väljakujunenud – ja ühtlustamisametile seega siduvad – haldustavad kuuluvad rakendamisele, seda enam et käesoleval juhul oli kaebus juba esitatud ning asjaomasest puudusest oli lihtne ettenähtud tähtaja jooksul nõuetekohases vormis uuesti teatada. Hageja esindajate sellekohased palved, mis esitati mitme telefonivestluse käigus, olid jäänud tulemusteta. Kuna võrdse kohtlemise põhimõtet rikkudes on väljakujunenud

haldustavasid muudetud, tuleb lugeda, et sedapuhku saksa keeles koostatud kaebuse uue esitamisega 7. aprillil 2006 on kaebuse keelelised puudused nõuetekohaselt kõrvaldatud.

35 Ühtlustamisamet väidab, et määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõikest 2, eeskirjast 49 ja eeskirja 96 lõikest 1 tuleneb, et juhul, kui kaebus ei ole esitatud menetluskeeles nagu käesolevas asjas ning kui enne kaebuse esitamise tähtaja lõppu ei esitata selle tõlget menetluskeelde, lükatakse kaebus tagasi kui vastuvõetamatu. Hageja esitatud dokument ei ole piisav tõend selle toetuseks, et ühtlustamisameti saadetud faksi, milles teavitati kaebuse keelelistest puudustest, ei saadud kätte.

36 Menetlusse astuja leiab, et kuna määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõiget 2 rikkudes ei esitatud kaebust menetluskeeles, lükati kaebus sama määruse eeskirja 49 lõike 1 alusel õigesti tagasi. Apellatsioonikoja praktika, mille kohaselt teatatakse pooltele nende esitatud dokumentide formaalsetest puudustest, ei ole kohustus ning seetõttu ei avalda nimetatud praktika ettenähtud tähtaegadele mõju. Asjaomaste tähtaegade pikendamine võib kaasa tuua ebavõrdse kohtlemise.

Esimese Astme Kohtu hinnang

37 Määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõike 1 punktist c ja lõikest 2 tuleneb, et kaebus sisaldab märget selle kohta, millises ulatuses otsuse muutmist või tühistamist nõutakse, ning et kaebus esitatakse selles keeles, milles toimus menetlus, kus tehti vaidlustatud otsus.

38 Määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõige 1 sätestab, et kui kaebus ei vasta eelkõige selle määruse eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 nõuetele, lükkab apellatsioonikoda selle tagasi kui vastuvõetamatu, kui kõiki puudusi ei kõrvaldata enne määruse nr 40/94 artiklis 59 määratud tähtaja möödumist, s.o kahe kuu jooksul alates vaidlustatud otsuse teatavakstegemisest.

39 Määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõike 1 kohaselt võib juhul, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, iga pool kasutada ükskõik missugust ühtlustamisameti ametlikku keelt, mis ei ole menetluskeel, kui pool esitab tõlke sellesse keelde ühe kuu jooksul pärast originaaldokumendi esitamise kuupäeva.

40 Käesoleval juhul tehti vastulausete osakonna vaidlustatud otsus hagejale teatavaks 14. novembri 2005. aasta faksiga. Kuna kaebus saadeti 6. jaanuaril 2006, esitati see määruse nr 40/94 artiklis 59 ettenähtud tähtaja jooksul. Siiski ei vastanud kaebus, mis sisaldas määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõike 1 punkti c kohast märget selle kohta, millises ulatuses tuleb vastulausete osakonna otsus tühistada, määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõikes 2 sätestatud tingimusele, kuna see märge oli inglise keeles, mitte menetluskeeles, milleks on saksa keel.

41 Määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõike 1 alusel oleks olnud võimalik esitada kaebuse tõlge menetluskeelde ühe kuu jooksul pärast kaebuse esitamise kuupäeva, s.o hiljemalt 6. veebruaril 2006. Kuid asjaomane tõlge saabus ühtlustamisametisse uue saksakeelse kaebuse kujul, mis oli postitatud 7. aprillil 2006, s.o enam kui kaks kuud pärast ettenähtud tähtaja möödumist.

42 Seetõttu ei rikkunud apellatsioonikoda õigusnormi, kui ta lükkas määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõike 1 ning eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 alusel kaebuse vastuvõetamatuna tagasi.

43 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argumendid selle kohta, et ühtlustamisamet ei ole kaebuse keelelistest puudustest väidetavalt teatanud ning et väidetavalt on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet. Määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõikest 1 tuleneb, et nimetatud määruse eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 järgimatajätmise otsene tagajärg ilma eelneva teatamiseta on kaebuse tagasilükkamine, mis leidis käesoleval juhul aset pärast selle määruse eeskirja 96 lõikes 1 ettenähtud tähtaja möödumist. Kohaldatavatest õigusnormidest ega kohtupraktikast ei tulene ühtlustamisameti kohustust hoiatada võimalikke kaebuse esitajaid apellatsioonikoja menetluse raames ette kõnealustes määrustes sätestatud nõuete mittetäitmise tagajärgedest (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 31. mai 2005. aasta otsus kohtuasjas T-373/03: Solo Italia *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Nuova Sala (PARMITALIA), EKL 2005, lk II-1881, punkt 59).

44 Isegi kui hagejate esitatud dokumentide formaalsetest puudustest teatamine oleks ühtlustamisameti tava, ei omaks see käesolevas asjas tähtsust. See praktika ei muudaks määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõikes 1 ettenähtud aegumistähtaja arvestamise algust (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 17. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-71/02: Classen Holding *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – International Paper (BECKETT EXPRESSION), EKL 2003, lk II-3181, punkt 41). Peale selle on väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tähtaegu puudutavad eeskirjad loodud selleks, et tagada õiguskindlust ning vältida diskrimineerimist või suvalist kohtlemist (vt Esimese Astme Kohtu 21. novembri 2005. aasta määrus kohtuasjas T-426/04: Tramarin *vs*. komisjon, EKL 2005, lk II-4765, punkt 60 ja viidatud kohtupraktika). See üldine järeldus on kohaldatav ka ühenduse kaubamärki käsitlevates määrustes ettenähtud tähtaegade suhtes. Seega ei rikkunud apellatsioonikoda võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta kohaldas muudatusteta tähtaega, mis on ette nähtud määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõikes 1.

45 Seetõttu tuleb käesolev väide tagasi lükata.

Väide, mis põhineb proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisel

Poolte argumendid

46 Hageja väidab, et kuna apellatsioonikoda lükkas hageja esitatud kaebuse vastuvõetamatuna tagasi olukorras, kus see esitati ettenähtud tähtaja jooksul ning – peale ühe ingliskeelse lause – nõuetekohases vormis, jättes hageja niimoodi ilma menetluse jätkamise ning oma registreerimistaotluse kaitsmise võimalusest, rikkus apellatsioonikoda proportsionaalsuse põhimõtet.

47 Esiteks, kui kaaluda ühelt poolt menetlusse astuja huvi, et kaebus oleks kergesti arusaadav ning et jätkuvalt kasutataks menetluskeelt, ning teisalt hageja huvi kaitsta oma registreerimistaotlust, siis on ülemäärane lükata kaebus tagasi üksnes seetõttu, et on rikutud formaalset nõuet esitada kaebus menetluskeeles.

48 Teiseks on apellatsioonikoda ise varem märkinud, et määrustes nr 40/94 ja nr 2868/95 ettenähtud keelekord ei ole selge. On mõttetult range ja formaalne kohaldada seda korda kaebusele, mille olulistest osadest ainult vähesed nõuavad tõlkimist. Kaebuse plangis esitatavad andmed, sh kaebuse ulatust puudutavad andmed, millest plangi praeguses versioonis antakse teada märgistatavas lahtris, on minimaalsed.

49 Kolmandaks on menetluskeelte valik piiratud nende keeltega, mille oskus on ühenduses kõige levinum – seda just selleks, et vältida olukorda, kus menetluskeel on ühele menetluspoolele täiesti tundmatu. Käesoleval juhul oli menetlusse astujal kaebuse sisust, sh ingliskeelsest märkest kaebuse ulatuse kohta võimalik aru saada, kuna registreerimistaotlus, mille peale ta oli vastulause esitanud, oli samuti ingliskeelne. Ei ole kahtlust selles, et menetlusse astuja saab inglise keelest aru, seda enam, et tegemist on farmaatsiaettevõtja, mitte eraisikuga.

50 Ühtlustamisamet rõhutab, et apellatsioonikoda ei ole kompetentne kontrollima nende eeskirjade proportsionaalsust, mis näevad ette, et kaebus, mis ei ole esitatud menetluskeeles, tuleb tagasi lükata, ning märgib, et erinevate õiguskaitsevahendite olemasolu, mis võimaldavad vormipuudusi või tähtaja eiramisi heastada, kinnitab selle määruse proportsionaalsust. Olukorras, kus hageja ei ole nimetatud olemasolevaid õiguskaitsevahendeid kasutanud ning kus mitmete tähtaegade eiramine paneb kahtlema tema esindajate hoolsuses, ei ole põhjust seada kõnealuste õigusnormide proportsionaalsust kahtluse alla.

51 Menetlusse astuja sõnul ei ole ebaproportsionaalne nõuda, et tähtaegu ja menetluskeelt puudutavaid eeskirju, mille kohaldamine ei sõltu poolte huvide võrdlusest, tuleb järgida. Pealegi kuna hagejal on võimalik esitada uus registreerimistaotlus, ei ole tema kaebuse tagasilükkamine ebaõiglane.

Esimese Astme Kohtu hinnang

52 Apellatsioonikoda kohaldas kaebuse vastuvõetamatuna tagasilükkamisel määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõiget 1, eeskirja 49 lõiget 1, eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõiget 2. Neid kehtivaid eeskirju, mis reguleerivad käesoleval juhul kaebuse vastuvõetavust, tuli apellatsioonikojal kohaldada. Nende eeskirjade järgimatajätmisega oleks rikutud õiguspärasuse eelduse põhimõtet, mille kohaselt on ühenduse õigusnorm täielikult jõus niivõrd, kuivõrd pädev kohus ei ole tuvastanud selle õigusvastasust (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 12. juuli 2001. aasta otsus kohtuasjas T-120/99: Kik *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (Kik), EKL 2001, lk II-2235, punkt 55).

53 Seega on Esimese Astme Kohtu pädevuses sedastada, kas need eeskirjad on proportsionaalsuse põhimõtet arvesse võttes õiguspärased, kuna hageja – väites, et proportsionaalsuse põhimõtet rikutakse sellega, kui tema kaebus jäetakse nende eeskirjade alusel vastu võtmata – väidab kaudselt, et need eeskirjad rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet.

54 Selles osas tuleb meenutada, et kõnealused eeskirjad kuuluvad sätete hulka, mis reguleerivad määrusega nr 40/94 kehtestatud keelekorda. Kohtupraktika kohaselt on nimetatud keelekord kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega (vt selle kohta Euroopa Kohtu 9. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-361/01 P: Kik *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2003, lk I-8283, punktid 92–94, ja eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus Kik, punktid 62 ja 63). Seega ei saa järeldada, et need eeskirjad on proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus.

55 Pealegi kui rikutakse selliseid kohustusi nagu kaebetähtaegadest kinnipidamine, mis on ühenduse süsteemi nõuetekohaseks toimimiseks fundamentaalse tähtsusega, siis võib seda rikkumist ühenduse õiguse alusel sanktsioneerida õiguse kaotusega, ilma et see oleks vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 6. märtsi 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-61/00–T-62/00: APOL *vs*. komisjon, EKL 2003, lk II-635, punktid 96 ja 98).

56 Eeltoodust tuleneb, et apellatsioonikoja otsus lükata kaebus määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõike 1, eeskirja 49 lõike 1, eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 alusel vastuvõetamatuna tagasi ei ole ebaproportsionaalne. Seetõttu tuleb käesolev väide tagasi lükata.

Väide, mis põhineb määruse nr 40/94 artikli 78a rikkumisel

Poolte argumendid

57 Hageja väidab, et määruse nr 2868/95 eeskirja 72 lõiget 1, mis käsitleb tähtaegade lõppemist, tuleb kohaldada ka aegumistähtaja arvestamise alguse kindlaksmääramisel, et üht hagejat ei seataks teisest soodsamasse olukorda selle alusel, millist sidevahendit kasutades on kaebus esitatud. Nimetatud eeskiri näeb ette, et kui tähtaeg lõpeb päeval, mil ühtlustamisamet ei ole dokumentide vastuvõtuks avatud või mil ühtlustamisameti asukohas ei kanta harilikku posti laiali, pikendatakse tähtaega sellele järgneva esimese päevani, mil ühtlustamisamet on dokumentide vastuvõtuks avatud või mil kantakse laiali harilikku posti. Käesoleval juhul ei hakanud määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõikes 1 ettenähtud ühekuine tähtaeg kulgema reedel, 6. jaanuaril 2006, s.o kaebuse esitamise kuupäeval, kuna vastavalt ühtlustamisameti 2006. aasta puhkepäevade nimekirjale oli see päev puhkepäev. Tuleb lähtuda sellest, et kaebus esitati esmaspäeval, 9. jaanuaril 2006. Sellest tuleneb, et menetluskeelde tõlgitud kaebuse esitamiseks ettenähtud ühekuine tähtaeg lõppes 9. veebruaril 2006, mitte 6. veebruaril 2006, nagu väidab ühtlustamisamet.

58 Menetluse jätkamise taotlus koos kaebuse tõlkega saksa keelde ning maksekorraldusega menetluse jätkamise lõivu tasumise kohta esitati 7. aprillil 2006 kooskõlas määruse nr 40/94 artikliga 78a. Kuna ühtlustamisamet ei rahuldanud seda taotlust, rikkus ta määruse nr 40/94 artiklit 78a.

59 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlustavad hageja argumendid ning väidavad, et kuna kaebus esitati inglise keeles 6. jaanuaril 2006, siis lõppes määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõikes 1 ettenähtud tähtaeg 6. veebruaril 2006 ning määruse nr 40/94 artiklis 78a ettenähtud menetluse jätkamise taotluse esitamise tähtaeg lõppes 6. aprillil 2006. Menetluse jätkamise taotlus esitati 7. aprillil 2006, mis on seega üks päev pärast ettenähtud tähtaja möödumist.

Esimese Astme Kohtu hinnang

60 Hageja heidab oma väites, mis käsitleb menetluse jätkamise taotluse vastuvõetavust, apellatsioonikojale sisuliselt ette seda, et viimane ei rahuldanud nimetatud taotlust, kuna ei pidanud seda esitatuks.

61 Vastavalt määruse nr 40/94 artiklile 78a võib menetlusosaline, kes ei ole ühtlustamisameti ees pidanud kinni tähtajast, taotleda menetluse jätkamist, tingimusel et tegematajäetud tegu on sooritatud taotluse esitamise ajaks. Taotlus võetakse vastu üksnes siis, kui see esitatakse kahe kuu jooksul alates selle tähtaja lõpust, millest ei peetud kinni, ning seda ei loeta esitatuks enne, kui lõiv menetluse jätkamise eest on tasutud.

62 Määruse nr 2868/95 eeskirja 96 lõige 1 sätestab, et kui originaaldokument on koostatud keeles, mis ei ole menetluskeel, hakkab menetluskeelde tehtud tõlke esitamise ühekuine tähtaeg kulgema originaaldokumendi esitamise kuupäevast. Kui määruse nr 2868/95 eeskirja 70 lõike 4 kohaselt on tähtajaks määratud üks kuu või teatav arv kuid, lõpeb tähtaeg vastava kuu päeval, mis kannab sama kuupäevanumbrit kui kuupäev, mil sündmus toimus.

63 Käesoleval juhul on selge, et kaebuse ingliskeelne versioon esitati ühtlustamisametile 6. jaanuaril 2006 saadetud faksiga. Seetõttu leidis apellatsioonikoda õigesti, et menetluskeelde tõlgitud kaebuse esitamise ühekuine tähtaeg lõppes 6. veebruaril 2006.

64 Kuna tähtaeg, mida ei järgitud, lõppes 6. veebruaril 2006, oleks menetluse jätkamise taotlus ning lõivu tasumise maksekorraldus pidanud olema esitatud hiljemalt 6. aprillil 2006. Menetluse jätkamise taotlus, kaebuse tõlge menetluskeelde ning lõivu tasumise maksekorraldus esitati aga 7. aprillil 2006.

65 Seega ei rikkunud apellatsioonikoda õigusnormi, kui ta leidis, et menetluse jätkamise taotlust ei ole esitatud.

66 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, mille kohaselt on kuupäev, millest algas ühekuise aegumistähtaja arvestus, 6. jaanuari 2006 asemel 9. jaanuar 2006, s.o kuupäev, mil kaebus faksi teel kätte saadi. See argument põhineb eeskirjadel, mis käsitlevad tähtaegade möödumist erijuhtudel, mis ei ole aga käesoleval juhul kohaldatavad. Käesoleval juhul tuleb kohaldada määruse nr 2868/95 eeskirja 70 lõiget 2, mis käsitleb tähtaja arvestuse algust teate edastamisel. See lõige sätestab, et dokumendi saabumine on sündmus, millest algab tähtaja arvestus. Peale selle sätestab määruse nr 2868/95 eeskiri 79, et igasuguse ühtlustamisametile adresseeritud teabe võib edastada faksi teel ning et seejuures viidatakse sama määruse eeskirjale 80, mille kohaselt lähtutakse saabumiskuupäeva määramisel faksi saabumise kuupäevast. Seega loetakse juhul, kui ühtlustamisametile adresseeritud teave edastatakse faksi teel, tähtaja

arvestuse alguseks asjaomase faksi ühtlustamisametisse saabumine olenemata asjaolust, et saabumise kuupäev langeb puhkepäevale.

67 Eeltoodust tuleneb, et käesolev väide tuleb tagasi lükata.

Väide, mis põhineb määruse nr 40/94 artikli 78 rikkumisel

Poolte argumendid

68 Hageja väidab, et teade kaebuse keeleliste puuduste kohta on nõuetekohaselt esitatud üksnes siis, kui see on kirjalikus vormis, ning et telefonikõne käigus esitatud mitteformaalse teate kuupäeva ei saa pidada tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemise kuupäevaks, millest alates hakkab kulgema tähtaja ennistamise taotluse esitamise tähtaeg. Kuna teadet kaebuse keeleliste puuduste kohta ei ole hagejale kirjalikult esitatud, ei ole tähtaja möödalaskmise põhjus ära langenud ega tähtaja ennistamise taotlus hilinenud.

69 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja väidavad, et tähtaja möödalaskmise põhjus langes käesoleval juhul ära hiljemalt 22. märtsil 2006, mil hageja esindajaid teavitati telefoni teel kaebuse keelelistest puudustest. Määruse nr 40/94 artikli 78 lõikes 2 ettenähtud kahekuine tähtaeg lõppes hiljemalt 22. mail 2006. Tähtaja ennistamise

taotlus esitati seega ühepäevase hilinemisega 23. mail 2006. Apellatsioonikoda leidis seega õigesti, et tähtaja ennistamise taotlust ei ole esitatud.

Esimese Astme Kohtu hinnang

70 Määruse nr 40/94 artikli 78 lõigete 2 ja 3 sätete kohaselt tuleb tähtaja ennistamise taotlus esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest, kusjuures tähtaja möödalaskmine toob vahetult kaasa õiguste või õiguskaitsevahendite kaotamise. Taotluses tuleb näidata alused ning faktid, millel see põhineb, ning seda ei loeta esitatuks enne, kui õiguste taastamise lõiv on tasutud.

71 Põhjus, miks lasti mööda tähtaeg, mille jooksul tuli esitada tõlge keelde, milles toimus vaidlustatud otsusega lõppenud menetlus, seisneb käesoleval juhul asjaolus, et tähtaja ennistamise taotluses esitatud väite kohaselt ei olnud hageja esindajad teadlikud sellest, et kaebus esitati ühtlustamisametile 6. jaanuaril 2006 ingliskeelses versioonis. Tähtaja ennistamise taotlus esitati 23. mail 2006.

72 Nagu ühtlustamisamet märkis ühes 24. märtsi 2006. aasta asutusesiseses memorandumis ning hageja oma hagiavalduses, teavitati hagejat ühtlustamisameti esindaja ja hageja esindaja vahel 22. märtsil 2006 toimunud telefonikõne käigus kaebuse keelelistest puudustest.

73 Kohtuistungil märkis hageja, et ta kahtles selles, et nimetatud vestlus võib tuua kaasa tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemise, ning eeldas, et see leidis aset pigem 27. aprillil 2006, mil toimus apellatsioonikoja ettekandja ja hageja esindaja telefonivestlus.

74 Isegi eeldades, et nimetatud väide on vastuvõetav, tuleb see tagasi lükata.

75 Ühtlustamisameti ja hageja ühtelangevatest väidetest, mida on kirjeldatud eelpool ja mis käsitlevad 22. märtsi 2006. aasta telefonikõne, tuleneb, et hagejat teavitati kaebuse keelelistest puudustest selle vestluse käigus. Lisaks tuleneb haldustoimikust, et 7. aprillil 2006 hageja esindaja poolt ühtlustamisameti esindajale saadetud kahest kirjast esimeses viidatakse nendevahelisele telefonivestlusele ning asjaolule, et see vestlus puudutas ühtlustamisameti 18. jaanuari 2006. aasta teadet, mida hageja ei olnud kätte saanud. Kuna see üheleheküljeline teade käsitles üksnes kaebuse keelelisi puuduseid, on mõistlik järeldada, et selle telefonikõne käigus käsitleti asjaomast puudust. Lisaks märgiti 7. aprillil 2006 vahetult pärast esimest kirja saadetud teiseses kirjas, et arvestades ühtlustamisameti väiteid kaebuse keeleliste puuduste kohta, saadeti ettevaatusest teele kaebuse uus saksakeelne versioon.

76 Sellest tuleneb, et apellatsioonikoda võis õigustatult leida, et tähtaja möödalaskmise põhjus, millele hageja oli tuginenud, langes ära hiljemalt 22. märtsil 2006 ning et määruse nr 40/94 artiklis 78 ettenähtud kahekuine tähtaeg möödus hiljemalt 22. mail 2006.

77 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, mille kohaselt hakkab määruse nr 40/94 artiklis 78 sätestatud tähtaeg kulgema alles päeval, mil ühtlustamisamet teavitab kaebuse keelelistest puudustest kirjalikult. Sellist kirjalikku teavitamist ei ole määruse nr 40/94 artiklis 78 ette nähtud. Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et ühtlustamisamet ei ole kohustatud menetletava asja osalist teavitama menetluslikest puudustest ning seetõttu ei avalda sellekohane ühtlustamisameti teade mõju tähtaja ennistamise taotluse esitamiseks ettenähtud tähtaja arvestamise algusele (eespool punktis 44 viidatud kohtuotsus BECKETT EXPRESSION, punkt 41).

78 Seega, kuna tasumisele kuuluva lõivu maksekorraldus tehti alles 23. mail 2006, ei rikkunud apellatsioonikoda õigusnormi, kui ta leidis, et tähtaja ennistamise taotlust ei ole esitatud.

79 Igal juhul sõltub tähtaja ennistamise taotluse rahuldamine määruse nr 40/94 artikli 78 lõike 1 alusel ka tingimusest, et on esitatud tõendid kõigi vastavas olukorras vajalike hoolsuskohustuste täitmise kohta. Isegi kui eeldada seda, mida väitis hageja – et kaebuse saatmisel tehtud viga, mille tegi sekretär ning millest hageja esindajad ei olnud teadlikud, on tähtaja möödalaskmise põhjus määruse nr 40/94 artikli 78 lõike 1 tähenduses –, tuli hagejal apellatsioonikojale tõendada, et ta oli täitnud kõik vastavas olukorras vajalikud hoolsuskohustused. Kuid hageja ei ole esitanud selle kohta ühtki tõendit. Seega ei rikkunud apellatsioonikoda õigusnormi, kui ta leidis, et ei ole tõendatud, et kaebuse esitaja täitis kõik vastavas olukorras vajalikud hoolsuskohustused.

80 Sellest tuleneb, et käesolev väide tuleb tagasi lükata ning seega kogu hagi rahuldamata jätta.

Kohtukulud

81 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõuetele välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd-lt.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 17. septembril 2008. aastal Luxembourgis.

Kohtusekretär Koja esimees

E. Coulon V. Tiili